

жителенъ и здра въ смьсь съединенъ съ добринъ и кротость. Въ всяко-то му существо имаше достоинство и самоуваженіе нъ заедно съ довѣрчиво и покорно простодушіе.

Въ тѣхъ минутъ той бѣ ся углубилъ въ аспидъ дѣскъ, коіа-то лежаше отъ прѣдъ му и залѣгаше да надраци нѣкои букви подъ наглѣдваніе-то на младо іедно момче, коіе-то имаше нѣмаше тринайсетъ години, нъ бѣше живъ и прѣгавъ, и ся наричаше Г. Джорджъ, кой-то тврьдѣ добрѣ проумѣваше достоинство-то си като наставникъ.

» Не така не насамъ Чиче Томъ — не насамъ» извика той живо, като заблѣжи че Чиче Томъ ся трудяше да заврѣти опашкѣ-тѣ на г и на мѣсто да іхъ заврѣне на вѣтрѣ заврѣнъ іхъ на вѣнъ. На мѣсто г ты си написалъ q видишь ли ?

Ахъ така ли іе? каза чиче Томъ като поглѣднъ съ почителность на учителя си кой-то разманисто драціаше q и g бесчеть за да покаже на ученика си. И тогы пакъ залавіаше камѣкъ-тѣ съ дебелі-ти си прѣсти и трѣпѣливо поченоваше пакъ да драци.

» Какъ лесно, бѣлы-ты чловѣци врьшѣтъ всичко това!» каза Чина Хлоіа, като прѣстанъ да маже тегапъ-тѣ съ іедно парче мазъ, що дръжіаше на лабодкѣ-тѣ, и горделиво поглядоваше Г. Джорджіа.

» Какъ хубаво той пише, и чете, и още има врѣмя да дохожда всѣкъ вечеръ да ны учи и насъ, какво драго момче!»

» Доста, Чино Хлоіа, азъ съмъ много угладнѣлъ, » каза Джорджъ: Не ся ли іе сварило още това въ котле-то ?

» Сега сега Г. Джорджъ.» Отговори Чина Хлоіа, като издигнъ капаче-то и поглѣднъ въ котле-то; »Какво ся іе изчрѣвило — чюдна корица. Вы само имайте трѣпѣніе, дайте ми врѣмя. Завчера Господжіа-та накара Самли да испече нѣколко бюрека, за да ся научи, казваше тіа, остави ся, Госпоже, казахъ й азъ, това наскрѣбыва срьдце-то ми да глѣдамъ какъ расциповать добро-то ти, и какѣвъ іе той-зи млинъ, като кожіа! Айде!

И съ тѣіа думи плѣни съ призрѣніе за неумѣніе-то на Самли, Чина Хлоіа свали капакъ-тѣ отъ котле-то и прѣдъ очи-ти ся прѣдстави іедно хубавѣ испечено нѣщо отъ коіе-то не бы ся засрамилъ и най добрый-тѣ пекаръ (фурунджіа) въ градъ-тѣ. Това печено, какъ-то ся виждаше бѣ главна-та гостѣкъ, и Чина Хлоіа поченъ да събира всичко, що іе нужно за вечеріѣ-тѣ.

— Махнете ся Масси и Петю, не стойте на пѣть-тѣ, Вы чрѣци дѣяволчета! Айде и ты Подли, кузумъ, Мама ще даде на дѣтенце-то си нѣщичко почякай! А Вы Г. Джорджъ, оставѣте книги-ти си сега и сѣднѣ-